

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๓) / ๒๕๖๓

ในพระปรมາṇīเรยพระมหากาฬตระกูล

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาง ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนภัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้กระทำความชั่ว
ผู้ดำเนินการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะนิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยืนยันว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๔,๕๗๔,๓๔๖.๒๓ บาท สืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยตรวจสอบพบว่าในการดำเนินการดำเนินการ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสถานที่ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี : ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย และตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีตามคำสั่งคณะกรรมการ พ.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสถานที่ รวม ๕ บัญชี ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ จากการไต่สวนคณะกรรมการพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสถานที่ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสถานที่ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่วมผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาว่า เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรหัวหน้าครอบครัวแล้ว เมื่อปี ๒๕๕๓ บุตรหัวหน้าครอบครัวมีโครงการปลูกบ้านจึงได้เปิดบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีและให้ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเพื่อช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านโดยผู้คัดค้านหัวหน้าครอบครัวว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์เนื่องจากขณะนั้นผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ อายุรุ่งเรืองศึกษา แต่จากการ

ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิ้นของผู้ถูกกล่าวหากรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก เมื่อเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งห่างกัน ๕ ปีเศษ พบร่วมทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท ห้ารวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท และผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เมื่อปี ๒๕๔๓ โดยอ้างว่าจะก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านทั้งสามขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อปี ๒๕๔๖ การที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมิได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง ซึ่งคณะกรรมการได้ส่วนได้เสียคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการได้ส่วนจะมีอำนาจได้ส่วนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญิตามมาตรา ๖๖ ไมอยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำเนินตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการได้ส่วนดำเนินการต่อไป ระหว่างได้ส่วนคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหามีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมว่าเงินฝากทั้ง ๙ บัญชีเกิดจากกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๑๓ โครงการ คณะกรรมการได้ส่วนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาระ

จากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว และเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่านำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทน ส่วนเงินฝากบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากการเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปั่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ และเงินฝากบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๔ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาภายนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินออกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิถีทางปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากการเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขา บางยี่ขันของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมนตรล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน

๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่นำเข้าว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๕๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อร่วมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๗๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๓๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหานำเงินไปซื้อกรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดกรมธรรม์ทั้ง ๙ กรมธรรม์ไว้ชั่วคราวและส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจาก การปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมา โดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงทรัพย์ปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙-๕ ชื่อบัญชีผู้คดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คดค้านที่ ๑

เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๔๕๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๙-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑

เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ ปั้นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการренคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการренคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๙๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ ปั้นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการренคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการренคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๙๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ ปั้นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการренคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการренคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา นางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่า การренคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถทับคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตั้งกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่

ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหามีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านหั้งสี่ยี่นคำคัดค้าน
ในทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจจ่ายื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมรายผิดปกติ
เกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้อง^{๑๕}
ดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของ
แผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้
เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่วมรายผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการตำแหน่งภายนอกส่องปี ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้ง
คณะกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.)
การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่วมรายผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่ง

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจจารัสอสอบอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้นทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องได้ส่วนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลมีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาลงใจนับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยกที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาหายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาระน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมีได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่

พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๗๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรหั้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคารหลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยกที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนเวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูงสำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมน斥 ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนเวนต์ เลขที่ ๐๑๔-๒๑-๐๐๖๖๑๔๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกรุงศรีไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนเวนต์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจสอบคันเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อได้ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนเวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๔.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกรุงศรีไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบ

รายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดวิสัยที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหล่านี้อีกกว่าคณานุกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมรายผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากการนำฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๔๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มาจากการเช็ครายรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เลขที่ ๓๙๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน ๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงินเพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝากจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้นผู้คัดค้านที่ ๓ ไถ่ถอนเงิน

ลงทุนรวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อร่วมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ จำนวน ๗๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๔๗๕,๙๓๕.๔๓ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนรวม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๘๘,๐๕๘.๑๙ บาท มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือน จึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากการตั้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรีนครินทร์ ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๘๖๕๔๗๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากการผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๔๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๘๗ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าอุปกรณ์และก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๗๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๗๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๗๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินรวม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๓๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการฝากประจำจะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๓ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๗๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่า เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อ

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพื้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพื้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย และตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหารายได้รายเดือนตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๒ ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๔๒ ของศาลนี้ จากการไต่สวนคณะกรรมการตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า รำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการรำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาในช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้นำมาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้าง จึง

เสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะกรรมการได้ส่วนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากการกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๘๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่วร้ายผิดปกติเมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่วร้ายผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๔๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจพบว่า หลังจากมีการปิดบัญชีดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีกรรมการออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้มีคำสั่งอายัดกรรมธรรม์ทั้ง ๙ กรรมธรรม์ไว้ชั่วคราว และมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ครั้งต่อรับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมมูลค่า ๑๐๙,๔๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในขั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจจยายน้ำคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มีได้กำหนดอยุความไว้ในการยกดีขึ้นไตร่ส่วน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกดีร้ายผิดปกติขึ้นไตร่ส่วนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาดเดาเกี่ยวในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มายณ์ตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไตร่ส่วนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๗ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกดีขึ้นไตร่ส่วนได้ และการตีความคำว่าร้ายผิดปกติซึ่งหมายความว่าการมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกดีขึ้นไตร่ส่วนได้ เห็นว่า ในช่วงระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่งในช่วงระยะเวลาต่อเนื่องกัน เริ่มตั้งแต่อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา ระหว่างวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ รองปลัดกระทรวงคมนาคม ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ รัฐมนตรีช่วย

ว่าการกระทรวงคมนาคม ระหว่างวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ระหว่างวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๐ ประธานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ระหว่างวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระหว่างวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ และทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาว่าผู้ใดกล่าวรำรวยผิดปกติ คือเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี มีการนำฝากเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๐ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มีการนำฝากเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ และวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓ ซึ่งเกิดขึ้นควบคู่กับการดำเนินการดำเนินการของ ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และประธานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยระหว่างการดำเนินการดำเนินการดังกล่าว มีกฎหมายบังคับใช้หลายฉบับ แต่ละฉบับกำหนดหน้าที่เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งบังคับใช้อยู่ในช่วงเวลาที่ผู้ใดกล่าวหาดำเนินการดำเนินการของ ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ โดยมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อมีพฤติกรรมประพฤติแก่คณะกรรมการหรือมีการกล่าวหาร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้น ก่อนว่าพฤติกรรมนี้หรือเรื่องที่กล่าวหาร้องเรียนนั้นมีมูลเพียงพอที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณา หรือไม่ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นผู้ซึ่งได้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๒๓ ไว้แล้ว

ให้คณะกรรมการนำรายการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวมาพิจารณาประกอบด้วย” และมาตรา ๒๑ จัตวา บัญญัติว่า “เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาร้องเรียนว่า...มีพฤติกรรมร้ายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นนอกจากการตาย ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ...” และต่อมาราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับในช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการต่อไปนั้น องค์กรโตรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำเนินการต่อไปนั้น ก่อตัวเพื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติกรรมหรือเรื่องที่กล่าวหานั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และ วรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการกรณีร้ายผิดปกติไว้ เช่นเดียวกันว่าจะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าในช่วงเวลาตามที่กฎหมายกำหนดมีผู้กล่าวหาร้องเรียน ผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร้ายผิดปกติแก่ผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการยกคดีขึ้นไปต่อกลุ่มคนที่ร้าย

ผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวจึงสิ้นสุดลง และอุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่าทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติมีจำนวนมากและมีความค้าบเที่ยวนะที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่งจนยากจะแบ่งได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาในขณะดำรงตำแหน่งใด จึงให้นับเวลาหักจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก ตำแหน่งครั้งสุดท้ายในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ดังนั้น การที่คณะกรรมการฯ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ โดยให้มีคำสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๑ จึงยังไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนั้น เท็ງว่า คณะกรรมการฯ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒ และอีก ๒ ปีถัดมาพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการฯ ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี..." และวรรคสอง บัญญัติว่า "ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไปแล้วได้ ส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน สิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่ง ให้ไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติ ไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไปแล้ว และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติม ก็ไม่มีบัญญัติใดให้นำมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่มาใช้บังคับแก่คดีที่ล่วงพ้น กำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับพิจารณาไต่สวนไปแล้วได้ จึงไม่ทำให้อำนาจการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่สืบสุดลงไปแล้วกลับมีอำนาจขึ้นอีก และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวหาอ้าง ว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง อื่นมาใช้ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไปแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง อย่างความก์ตาม แต่การยกคดีขึ้นไปแล้วนั้นมีกระบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหา พยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะเปลี่ยนให้ อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อได้เวลาได้ก็ได้ย่อจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกิน สมควร คดีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่เมื่อ ประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ ว่าเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ แต่ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นนานับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาโดยชอบด้วย กฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลาย ตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหา

พยานหลักฐานมาโดยได้ การยกดีขึ้นต่อส่วนจังหวัดอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายใต้เวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจต่อส่วนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการต่อส่วนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการฯ ไม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการต่อส่วนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจต่อส่วนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาต่อส่วนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการฯ ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นต่อส่วนข้อเท็จจริงได้แล้วผู้ร้องยื่นไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ต้องดำเนินการทางการเมืองพิพากษายกคำร้อง蔓น้อมชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องพังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน./

นายพศวัจน์ กนกนาก

(อ.ม.๒๙)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีขั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อ.ร ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาง ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนภัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย์ อุทัยสาง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้กระด้วยตัวเอง
ผู้ดำเนินการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า
๑๐๘,๕๗๔,๓๕๓ บาท โดยพฤติกรรมมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่วม伙กิจกรรมที่
จากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ และ
ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม
๒๕๔๖ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งทั้งสองดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหา
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์
สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม
๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชี
แสดงรายการหนี้สินและทรัพย์สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อ
วินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมี
คำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่
อ.ม.๙/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม
๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการไต่สวนพบว่า เงินฝาก
บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ เลขที่ ๐๑๕-
๒๑-๐๐๓๓๔๔-๓ และเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๒๑๖๑-๑ และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์

สาขาพุทธมนตร์ ๖ บัญชี เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๓๖-๒ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๔๕-๘ เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๑๔-๐ และเลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ มียอดเงิน ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกิดจากการการร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาขี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวนว่า เงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของนางบูรณี กัญจนกวัลย์ นางชิรญา เพิ่มภูศรี และนายพิทย อุทัยสาง บุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว ส่วนนางสุจิวรรณ อุทัยสาง นางบูรณี นางชิรญา และนายพิทย ให้การว่า เมื่อปี ๒๕๓๔ นางสุจิวรรณเคยมอบเช็คให้นางบูรณีและ นางชิรญาคนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนางบูรณีและนางชิรญาสามอบคืนให้นางสุจิวรรณนำไป บริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ เปรียบเทียบ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ พบร่วมกับทรัพย์สิน เพิ่มขึ้น ๔๓,๔๙๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินฝากในชื่อนางบูรณีจำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อ นางชิรญาจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๙๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่เพบข้อมูล การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก่อนของนางสุจิวรรณ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา ก็แจ้งว่า คู่สมรสไม่มีเงินได้ ต่อมากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ คณะกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า เงินกำไรในการ ดำเนินธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นที่มาของทรัพย์สิน ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาได้มาระหว่างปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ และได้แสดงไว้ในบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ประกอบกับไม่ปรากฏหลักฐานว่านางสุจิวรรณนำเงินที่ได้คืนจากนางบูรณีและนางวชิรญาเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการให้เกิดผลตอบแทนอย่างไร ส่วนเงินในบัญชีเงินฝากที่มีชื่อนางสุจิวรรณ นางบูรณี นางวชิรญา และนายพิทย์ ที่เปิดไว้กับธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มีเพียงบางส่วนจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๓๗ โครงการ ส่วนที่เหลือจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่ามีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลเพื่อก่อสร้างบ้านนั้น ก็ปรากฏว่านางสุจิวรรณ นางบูรณี และนางวชิรญา เพิ่งถอนัญญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ และการที่นางสุจิวรรณมีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากต่าง ๆ แสดงว่ามีได้มีการมอบเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวให้แก่นางบูรณีและนางวชิรญาแต่อย่างใด ทรัพย์สินส่วนนี้จึงเป็นของผู้ถูกกล่าวหาและเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยจำนวน ๑๗,๒๙๑,๒๙๑.๒๒ บาท แล้ว คิดเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปเกือบหมด ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๓๓-๐๐๑๒๒๐-๖ ที่มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำเงินในบัญชีเงินฝากต่าง ๆ ดังกล่าวไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้

อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท พร้อมดอกผลตากเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๘๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปืนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๘๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปืนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๘๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปืนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๙-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑

เป็นผู้ฝึก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ บัญชีเลขที่ ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๔. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๓๒๓๘-๓
ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เขื่อนทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๙๓๐๒-๑
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เชียงทรัลปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๔๔๔๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓ บาท

๗. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๙๓๐๓-๙
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เขื่อนทรัลปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๔. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๙๙๓๐๔-๗
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เชียงใหม่ บ้านปืนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖
ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา
เป็นผู้ฝ่า มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
นางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่า
การเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

ଟେଲିକୋ ମାତ୍ରା ଷ୍ଟେ, ୧୩୦

ผู้ถูกกล่าวหา�ืนคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้าน และผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้าน
ทันองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไว้รายผิดปกติ
เกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ ย่อมอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มิใช่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามที่ผู้ทรงยื่นคำร้อง และกำหนดเวลาการได้ส่วนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว มาตรา ๗๕ อยู่ในหมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ ไม่อาจนำมาตรา ๖๖ ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญาภัยด้วยอำนาจศาลที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ไม่มีอำนาจให้ส่วนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือ พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวภายใน ๒ ปี ตามมาตรา ๗๕ (เดิม) คณะกรรมการให้ส่วนไม่มีอำนาจให้ส่วนย้อนไปถึงกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มิใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ การตีความคำว่าทรัพย์สินที่ร้ายผิดปกติให้หมายถึงทรัพย์สินที่ได้มาระห่วงการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดก็ได้ เป็นการตีความให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหา เกินสมควร ทั้งหากจะนำมาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาใช้บังคับก็ต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกิน ๕ ปี หรือต้องได้ส่วนภัยในเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจาก

ตำแหน่งดังกล่าว แต่คณะกรรมการฯ ได้ส่วนข้อเท็จจริงดีนี้หลังผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพแล้วกว่า ๒๐ ปี กับยังปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี นับแต่ศาลมีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ทำให้เป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ที่มาของทรัพย์สิน นอกจากนี้ ผู้ร้องมีได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการฯ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ แต่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นอย่างต่อเนื่อง ยกที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ได้และสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินฝากหรือเงินลงทุนดังกล่าวไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี ส่วนเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี บางส่วนมีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากและการย้ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และบางส่วนมีที่มาจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการของผู้คัดค้านที่ ๑ กับส่วนอื่น ๆ ที่ได้มาระยะหนึ่ง ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอหลักฐานการทำธุรกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวจากธนาคารแล้ว แต่ได้รับแจ้งว่าธนาคารทำลายเอกสารไปหมดสิ้นเนื่องจากเป็นเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี นับเป็นเหตุ

สุดวิสัยทำให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถหาข้อมูลและหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ ทรัพย์สินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระยะขอบ มิใช่การรั่วไหลผิดปกติแต่อย่างใด ผู้ร้องรวมยอดเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเข็ค ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องเคลื่อนไหวจัยว่าเป็นเงินที่ได้มาระยะขอบเข้าไว้ด้วย และการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ พ.ป.ช. และพยานหลักฐานชั้นไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๓ และเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๑๐๒๑๖-๑ และเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๓๖-๒ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๕๕-๘ เลขที่ ๐๓๐-๒๑-

๐๐๐๖๐๖-๑ เลขที่ ๐๓๐-๓๓-๐๐๑๒๒๐-๖ เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๑๕-๐ และเลขที่ ๐๓๐-๓๓-๐๐๑๒๓๑-๑ ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.ส./๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมรายผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่วมรายผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่าเงินฝากเป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๔ ซึ่งเป็นบุตร และผู้คัดค้านทั้งสี่ซึ่งแจ้งว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่วมรายผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาซ่างปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิได้เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ต่อมาก่อนหน้ากรรมการไต่สวนมีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่วมรายผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะกรรมการกฎหมายและระเบียบ

พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่
ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็น^๑
เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกิน ๒ ปี ตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็น^๒
บุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายกำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ
ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและส่งเรื่องให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป
จากนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ
วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว
คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากการดำเนินธุรกิจ ๓ โครงการ ตั้งแต่ปี
๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและ
ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และ^๓
สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เชื่อว่าเป็นเงินที่ได้มาจากการดำเนินธุรกิจ
๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือเงินจำนวน ๕๑,๒๗๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำราย
ผิดปกติ เมื่อร่วมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้ว คิดเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรายผิดปกติ
ทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมามีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว เหลือเพียง
บัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ที่มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑
บัญชีเดียว ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท ต่อมาก็
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งกรรมการธนาคารออมสิน
ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัวรวม ๙ กรรมการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา

เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแ雷กว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกคดีร่วมผิดปกติขึ้นได้ส่วนและผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง มีได้กำหนดอายุความในการยกคดีขึ้นได้ส่วนไว้ จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ที่แก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่วมผิดปกติขึ้นได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง จึงควรนับเวลาหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย คือวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นได้ ส่วนการตีความคำว่าร่วมผิดปกติ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร่วมผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็มีอำนาจยกคดีขึ้นได้ เห็นว่า เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกกล่าวหาว่าร่วมผิดปกติก็เกิดขึ้นและควบเกี่ยวในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหลายตำแหน่ง ซึ่งในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น ต่างมีกฎหมายใช้บังคับ ดังนั้น การพิจารณาว่าจะนำบทบัญญัติมาใช้บังคับแก่คดีย่อมต้องคำนึงถึงกฎหมายที่ใช้บังคับในแต่ละช่วงเวลาดังนั้น ๆ ว่าเป็นเช่นไร เมื่อปรากฏว่าระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน

๒๕๓๖ ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາດຳຮັງທຳແໜ່ນໆອອີບດີກຣມອຸດຸນິຍມວິທີຢາ ວັນທີ ๑ ຕຸລາຄົມ ๒๕๓๖ ຄຶ້ງວັນທີ ๑
ກຣກງານ ๒๕๓๘ ດຳຮັງທຳແໜ່ນໆຮອງປັດກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ວັນທີ ๑๙ ກຣກງານ ๒๕๓๘ ຄຶ້ງວັນທີ
๒๙ ກັນຍານ ๒๕๓๙ ດຳຮັງທຳແໜ່ນໆຮັບຮັບຕີ່ຢ່າງວ່າການກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ແລະ ວັນທີ ๒๕ ມັນຄົມ
๒๕๔๐ ຄຶ້ງວັນທີ ๒๕ ເມສາຍານ ๒๕๔๑ ດຳຮັງທຳແໜ່ນໆປະການກະຊວງກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມສ່ວນມາລຸ່ມ
ກຽມເຖິງ ຈຶ່ງເປັນຂ່າວງເວລາທີ່ພະຈາກບໍລິສັດປັບປຸງກັນແລະປະການກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ແລະ ປະການກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ
ຮ່ວມມານາຄາມ ພ.ສ. ๒๕๑៨ ມີຜລໃຫ້ບັກຄັບ ໂດຍມາຕຣາ ២១ ຈັກວາ ບໍລິສັດວ່າ ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັບຜູ້ໄດ້ມີກຣລີ
ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາວ່າມີພຸດທິກຣມົ່ວ່າຮັບຮັງທຳແໜ່ນໆເພີ້ມຂຶ້ນພິດປົກຕິແລະຄະນະກະກຽມກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ
ແລະປະການກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ໄດ້ມື້ນີ້ໃຫ້ຮັບເຮື່ອງໄວ້ພິຈານາ ແມ້ກາຍຫັ້ງ
ຜູ້ນັ້ນຈະພັນຈາກກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັບໄປແລ້ວ ຄະນະກະກຽມກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມມີຈຳນວນ
ດຳເນີນກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ໃຫ້ແລ້ວສົ່ງຈາກກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັບ ແຕ່ກີ່ໄມ່ປະການ
ວ່າໄດ້ມີກຣກລ່າວຫາຫຼືມີກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ໄດ້ກຣມົ່ວ່າຮັບຮັງທຳແໜ່ນໆແກ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາກາຍໃນ ១ ປີ ນັບແຕ່ວັນທີຜູ້ນັ້ນພັນຈາກກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັບ ແຕ່ກີ່ໄມ່ປະການ
ວ່າໄດ້ມີກຣກລ່າວຫາຫຼືມີກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ໄດ້ກຣມົ່ວ່າຮັບຮັງທຳແໜ່ນໆແກ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາກາຍໃນ ១ ປີ ນັບແຕ່
ວັນທີຜູ້ຄຸກລ່າວຫາພັນຈາກທຳແໜ່ນໆຕ່າງໆ ດັ່ງກ່າວ ດັ່ງນັ້ນ ອຳນາຈໃນກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ໄດ້ກຣມົ່ວ່າຮັບຮັງທຳແໜ່ນໆ
ຂອງຜູ້ຄຸກລ່າວຫາອັນສືບເນື່ອງຈາກກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ແລະ ປະການກະກຽມກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມສ່ວນມາລຸ່ມ
ກຽມເຖິງ ຕາມບທບໍລິສັດແທ່ງກູ້ມາຍທີ່ໃຫ້ບັກຄັບຂະນະນັ້ນຢ່ອມສິນສຸດລົງ ແມ້ຕ່ອມວັນທີ ១ ກຸມພາພັນ໌
๒๕๔៣ ຄຶ້ງວັນທີ ៣ ກຸມພາພັນ໌ ២๕๔៤ ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາດຳຮັງທຳແໜ່ນໆຮອງປະການກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ
ຮ່ວມມານາຄາມ ຮັບຮັບຕີ່ຢ່າງວ່າການກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ແລະ ປະການກະກຽມກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມສ່ວນມາລຸ່ມ
ກຽມເຖິງ ຕາມບທບໍລິສັດແທ່ງກູ້ມາຍທີ່ໃຫ້ບັກຄັບຂະນະນັ້ນຢ່ອມສິນສຸດລົງ ແມ້ຕ່ອມວັນທີ ៣ ຕຸລາຄົມ ២๕๔៥ ດຳຮັງ
ທຳແໜ່ນໆຮັບຮັບຕີ່ຢ່າງວ່າການກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ແລະ ວັນທີ ២៩ ຕຸລາຄົມ ២៥៤៥ ຄຶ້ງວັນທີ ៣១ ຕຸລາຄົມ
២៥៤៦ ດຳຮັງທຳແໜ່ນໆທີ່ປະການກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ແລະ ປະການກະກຽມກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມສ່ວນມາລຸ່ມ
ກຽມເຖິງ ດຳຮັງທຳແໜ່ນໆທີ່ປະການກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມ ແລະ ປະການກະກຽມກະທຽບຮ່ວມມານາຄາມສ່ວນມາລຸ່ມ

ในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใน กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดัดรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่วยวิพิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติกรรมนี้หรือเรื่องที่กล่าวหาหน้าที่ หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ และวรรคสอง กำหนดให้การกล่าวหาว่า ร่วยวิพิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐไม่เกิน ๒ ปี แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการกล่าวหาหรือมีการดำเนินการได้กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาร่วยวิพิดปกติภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว ดังนี้ อำนาจในการกล่าวหาหรือยกคดีขึ้นไปต่ำส่วนกรณีร่วยวิพิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับใน ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงเช่นกัน ส่วนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างตำแหน่งสุดท้ายของผู้ถูกกล่าวหา คือ ตำแหน่งที่ปรึกษาธุรกิจนตรีว่าการกระตรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ เพื่อนำไปสู่การไต่สวนทรัพย์สินที่น่าเชื่อว่าเกิดขึ้นก่อน การดัดรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๑๐ ปี และขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของ ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินโดยอ้างระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น เท่ากับเป็นการตีความที่เป็นโถงแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยอาศัยอำนาจตาม บทบัญญัติของกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมไปขยายอำนาจและระยะเวลาการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่สิ้นสุดไปแล้ว แม้ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลมีฎิกาแผนกคดีอาญาของผู้ดัดรง

ตำแหน่งทางการเมืองจะวินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.ส/๒๕๕๒ โดยก่อนหน้านั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหารำร้ายผิดปกติก็ตาม แต่ก็เป็นการดำเนินคดีกับตั้งคณะกรรมการเพื่อไต่สวนกรณีรำร้ายผิดปกติที่สืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีเชื่จากการดำรงตำแหน่งหรือการปฏิบัติหน้าที่ครั้งอื่น โดยช่วงเวลาที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ทรัพย์สินที่รำร้ายผิดปกติเกิดขึ้น คือระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหารำร้ายผิดปกติกล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไปไต่สวนแต่อย่างใด และแม้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ที่แก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ จะกำหนดให้ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิน ๕ ปี แล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือให้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่

ของรัฐนั้นรำรวยผิดปกติขึ้นໄต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๐ปี นับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่ กรณีก็ตาม ก็ไม่อาจนำมาปรับใช้ให้มีผลย้อนหลังกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนการ แก้ไขกฎหมายดังกล่าวໄได้ เพราะมิใช่นั้นจะกลับกลายเป็นการเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. มีอำนาจได้ส่วนอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทรัพย์สินดังกล่าวมิใช่เป็น ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือจากการปฏิบัติตาม หน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการໄต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนี้ คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ได้โดยอ้างอิง ตำแหน่งหัวส่องนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจได้สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้น กำหนดเวลาได้สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นได้สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องยื่นไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว กรณีไม่จำต้อง วินิจฉัยปัญหาตามอุทธรณ์ข้ออื่นอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยยืน./

นายวงศ์พร จิราภรณ์

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๗/ ๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไเรยพระมหาภักษติย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาง ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย์ อุทัยสาง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลมฎิกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ผู้ดำเนินการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	พุทธศักราช ๒๕๖๓
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ປ.ປ.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า
๑๐๔,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติกรรมมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติสืบเนื่อง
จากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจาก
ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม
๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ປ.ປ.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝาก
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ປ.ປ.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/
๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และ
เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วย
ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ ศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้

ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมนตรล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่วมผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่า เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรห้างสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีขอผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสี่ให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์กร ขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๕ ปี ๖ เดือน พบร่วมกับทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๙๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น

๘๘,๘๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่เพบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาภัยนักบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการไต่สวนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาร่วมผูกพันติดกับตัวเองหรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณาซึ่งคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ “ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าว และให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาก่อนคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากการธุรกิจ ๑๓ โครงการ

จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากการเข้าร่วมกิจกรรมไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปั่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเข็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์กรขนาดส่วนราชการกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินอกรางวัลนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิถีทางปกติ แต่เข็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากการกิจกรรมไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของ

ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มายโดยชอบ คณะกรรมการต่อส่วนจังหวัดนว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรหั้งสามน้ำไปฝากรธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๗ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่นำเข้ามาเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๗ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๕๑,๒๗๓,๒๗๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อร่วมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๗๓,๒๗๗.๒๒ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๓๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาได้เงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙๙ กรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจาก การปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดินดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑

เป็นผู้ฝ่าก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั้นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท บุคลากร wenkien ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖.๖๗ บาท

๒. เงิน บุคลากร wenkien และผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝ่าก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั้นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท บุคลากร wenkien ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖.๖๗ บาท

๓. เงิน บุคลากร wenkien และผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝ่าก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั้นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท บุคลากร wenkien ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖.๖๗ บาท

๔. เงิน บุคลากร wenkien และผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝ่าก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา

เชื้นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐

บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๓๓๗๓-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝ่าก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชื้นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท

มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๓๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝ่าก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชื้นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท

มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๓๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝ่าก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชื้นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท

มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๕-๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา นางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่า การเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหามีกำหนดเวลา 'ไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทั้ง

เดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะกรรมการต้องตรวจสอบตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะกรรมการต้องสำรวจไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กร ขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรง

ตัวแทนงเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ่นสุด และ ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้อง เกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำเนินการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น มากผิดปกติสีบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำเนินการทาง การเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง คมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี แล้ว เดือน นับแต่ศาลมีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยกที่ผู้ถูกกล่าวหา จะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บ ไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาหายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้ง ใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมีได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตก เป็นของแผ่นดิน ภายใน ๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ห้ามผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินรำรวยพิเศษปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรหึ้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยกที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ของสถาบันการเงินได้บ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมหั้งสิบ ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจสอบคืนเอกสารที่มาของเช็ค หั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อได้ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคาร

อาคารสังเคราะห์ สาขาคุณวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน
 ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี
 (Statement) พบร่วมกับการฝากเงินจำนวน ๕,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน
 ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการ
 ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐาน
 การนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจาก
 เป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดวิสัยที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้
 แต่เงินฝาก ๕,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอน
 ปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอิ๊ก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน
 ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถ
 ตรวจสอบเอกสารเหล่านี้ไปกว่าคณานุกรรมการไถ่สวน และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์
 ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสังเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล
 ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่
 ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่
 นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสังเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากการนำฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การ
 โอนเงินจากธนาคารอาคารสังเคราะห์ สาขาคุณวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงิน
 ที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก

(๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๓๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มา
จากเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๗๙๖ จำนวนเงิน
๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๓๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก
๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลสนาเวชการ
๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาก็คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงิน
เพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิด
บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝาก
จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนี้ ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ถอนเงินลงทุน
รวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๙๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลสนาเวชการ
จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๙๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้
ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓
บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดย
ชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๓๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๙ บาท มี
วัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือน จึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ
เช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากการขายหุ้นของ
อาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ

วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๗๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๗-๔ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากการผูกขาดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๔๖ บาทผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาราย ขอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๗๗ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๔๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เบิกบัญชีฝากประจำ ๓ เดือนตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๔๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็น

ยอดเงิน ๑๙,๗๔๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเห็นแก้ ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การรั่วไหลผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๔๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วยและการคำนวนดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และจำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการฯ ต่อส่วนแล้ว
ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ส่วนแล้ว
ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อ
วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่ง
ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕
และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมีได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นมีผู้ถูกกล่าวหาไม่傳送รายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยืนบัญชี傳送รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔/๒๕๕๒ ของศาลนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมรายผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนตรวจสอบพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๘๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่วมรายผิดปกติซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่าเงินฝากเป็นของบุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสี่ซึ่งแจ้งว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่วมรายผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๔ ถึงปี ๒๕๓๘ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธาน

กรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมอบหมาย จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการได้ส่วนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากการดำเนินกิจกรรม ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคงเหลือส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๙๗,๙๗๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติเมื่อร่วมดูกอบเบี้ยเงินฝาก ๗๗,๒๔๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมามีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งกรรมการธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยราชการ

กระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมผู้ดูแลร่วมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยกคดีร่างรายผิดปกติขึ้นได้ส่วนและมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มีได้กำหนดอยุความไวในการยกคดีขึ้นได้ส่วน จึงต้องใช้ มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการฯ ให้ยกคดีร่างรายผิดปกติขึ้นได้ส่วนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนากรรมนี้ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริต จากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความควบเกี่ยวในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เนื่องจากได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งได้ จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการฯ ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๗ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการฯ จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นได้ และตีความคำว่าร่างรายผิดปกติ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภัยหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีรำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีรำรวยผิดปกติในตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาในจดหมายเบื้องต้นก่อนว่าพฤติกรรมนี้หรือเรื่องที่กล่าวหานั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนึ่สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรคสອງ ບັນຍຸຕິວ່າ “ກາຮກລ່າວຫາວ່າຮ່າງຮ່າຍ
ຜິດປົກຕີ ຕ້ອງກະທຳໃນຂະໜາດທີ່ຜູ້ຖືກລ່າວຫາເປັນເຈົ້າຫຼາຍທີ່ຂອງຮູ້ຂອງພັນຈາກການເປັນເຈົ້າຫຼາຍທີ່ຂອງຮູ້
ໄມ່ເກີນສອງປີ” ແສດວ່າ ກຣນີທີ່ຈະມີກາຮກລ່າວຫາວ່າ ຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມື່ອເຈົ້າຫຼາຍທີ່ຂອງຮູ້
ຜູ້ໃຊ້ຮ່າງຮ່າຍຜິດປົກຕີນັ້ນ ຈະຕ້ອງມີກາຮກລ່າວຫາຕ່ອຄະນະກຣມການ ປ.ປ.ຊ. ເພື່ອໃຫ້ຄະນະກຣມການ ປ.ປ.ຊ.
ມີຄໍາວິນີຈ້າຍກ່ອນວ່າຈະຮັບພິຈານາຫຼືໄມ່ ແລະກາຮກລ່າວຫາດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງກະທຳໃນຂະໜາດທີ່ຜູ້ຖືກ
ລ່າວຫາເປັນເຈົ້າຫຼາຍທີ່ຂອງຮູ້ຂອງພັນຈາກການເປັນເຈົ້າຫຼາຍທີ່ຂອງຮູ້ໄມ່ເກີນສອງປີ ເນື້ອໄມ່ປ່ຽກງູວ່າມີຜູ້
ຖືກລ່າວຫາແລະໄມ່ມີການດຳເນີນການກຣນີຮ່າງຮ່າຍຜິດປົກຕິຕາມທີ່ກູ້ໝາຍບັນຍຸຕິກາຍໃນສອງປີລໍານາຈໃນ
ການດຳເນີນກາຍຄົດເຊື້ອນໄຕ່ສ່ວນກຣນີຮ່າງຮ່າຍຜິດປົກຕິຕາມບທບັນຍຸຕິຂອງກູ້ໝາຍທີ່ໃຊ້ຂະໜັນຈຶ່ງສິ້ນສຸດ
ລັງອຶກເຊັ່ນເດືອຍກັນ ສໍາຮັບຂ້ອງທ່ອງທີ່ວ່າ ຄະນະກຣມການ ປ.ປ.ຊ. ອ້າງຕຳແໜ່ງຄັ້ງຫຼັ້ງຫຼັ້ງສຸດ
ຄື່ອ ຕຳແໜ່ງທີ່ປົກກະຕິຕົ້ນໄຕ່ສ່ວນກຣນີຮ່າງຮ່າຍຜິດປົກຕິຕາມບທບັນຍຸຕິຂອງກູ້ໝາຍທີ່ໃຊ້ຂະໜັນຈຶ່ງສິ້ນສຸດ
ພັນຈາກຕຳແໜ່ງເມື່ອວັນທີ ๓๐ ຕຸລາຄົມ ໂຮງງານ ໂປ່ງໄຕ່ສ່ວນທຣັພຍສິນທີ່ຄະນະກຣມການ ປ.ປ.ຊ.ພບວ່າ ຜູ້ຖືກ
ລ່າວຫາຮ່າງຮ່າຍຜິດປົກຕີກ່ອນການດຳຮັງຕຳແໜ່ງຄັ້ງສຸດທ້າຍເປັນເວລາສີບປີແລະຂອໃຫ້ສາລົມື່ຄຳສິ່ງໃຫ້ທຣັພຍ
ຂອງຜູ້ຖືກລ່າວຫາແລະຄູ່ສມຮສຕກເປັນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ ເປັນການຂໍາຍະຮະຍະເວລາໃນການໄຕ່ສ່ວນຈຶ່ງມີຜົດ
ເປັນການເພີ່ມເຕີມກູ້ໝາຍແລະຂໍາຍະອໍານາຈຂອງຄະນະກຣມການ ປ.ປ.ຊ. ທີ່ມີອຸ່ງຈໍາກັດໃນໜີ່ງເວລາໄດ້
ໜີ່ງເວລານີ້ໃຫ້ເກີນເລີຍໄປສົ່ງໃນໜີ່ງເວລາທີ່ໄມ່ມີອໍານາຈດ້ວຍ ແມ່ຕ່ອມາເມື່ອວັນທີ ๒៥ ກັນຍາຍນ ໂຮງງານ
ສາລົມື່ຄຳແພນກຄົດເອົາຢາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມື່ອມີຄຳພິພາກຫວ່າ ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ๑ ແລະຜູ້ຖືກ
ລ່າວຫາເປັນເຈົ້າຂອງເງິນໃນບັນຍື່ເງິນຝາກຮົມ ៥ ບັນຍື່ ແລະເງິນດັ່ງກ່າວມີໄດ້ເປັນຂອງບຸຕຣູຜູ້ຖືກລ່າວຫາ

อย่างแท้จริง ดังนั้นมีผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมผิดปกติ หลังจากนั้นประมาณ ๒ ปี จึงได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกค่ากล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่วมร้ายผิดปกติขึ้นໄต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบ

ปืนบับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไตร่สวนกรณีร้ายแรงผิดปกติ หาได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นໄต่สวนแต่อย่างใด และเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจໄต่สวนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการไตร่สวนกรณีร้ายแรงผิดปกติแล้ว และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร้ายแรงผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมาใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นໄต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร้ายแรงผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นໄต่สวนนั้นมีกระบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสดงทางพยานหลักฐานมาโดยแบ่งว่า ทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมาบับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร้ายแรงผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโดยแบ่งได้ การยกคดีขึ้นໄต่สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลา

ตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่แก้ไขใหม่เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุดประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำเนินการตามกำหนดแห่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้องดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้วผู้ร้องยื่มไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกานั้นแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้อง蔓นั้นชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเข่นที่จึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ดี

(อ.ม.๔๒)

- ๒๖ -

จังวินิจฉัยยืน./

นายประสิทธิ์ เจริญฤทธิ์ วรโภค

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัย
คดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. / ๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาง ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนภัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้กระทำผิดทางการเมือง
ผู้ดำเนินการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะนิตยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยืนยันว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคุนแนนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการรำรวยผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่าเงินตามบัญชี

เงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้งหมดซึ่งร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสี่ให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๔ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๕ ปี ๖ เดือน พบร่วมกับทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๕๓,๔๙๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๘,๔๙๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก่อนผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาภายนอกบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมิได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไร ก็ตามคณะกรรมการได้ส่วนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการได้ส่วนมีอำนาจได้ส่วนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อ

กฎหมายให้คณะกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อู่່ງภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำเนินการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพันจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการฯ มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าว และให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมากองกรรมการฯ มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากธุรกิจ ๓ โครงการจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหานำมาระบุในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งมีที่มาจากการเชื้อค่านากากรสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปั่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๗๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาภายนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินออกจากบัญชีของธนาคารกรุงไทย จำนวน ๒๗๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะกรรมการได้ส่วนจึงเห็นว่าเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรหั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคงเหลือจากการประกอบธุรกิจ ๓ โครงการจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๔๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อร่วมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๗๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๔,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันมีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้วยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๓๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๕ กรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๔,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้ คณะกรรมการ

๑. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝา ก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝา ก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝา ก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝา ก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝา ก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝา ก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๙-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝา ก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝา ก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๔๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๔๒-๐๑๓๓๐๓-๓ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๔๒-๐๑๓๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๔๒-๐๑๓๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ฝ่าฝืน มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ยกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายืนยันคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยืนยันคำคัดค้านที่นองเดียว กันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจจ่ายเงินค่าร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะกรรมการต้องรับฟังความเห็นของคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจให้ส่วนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ได้กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่วม
ผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพันจักการตำแหน่ง
ภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ห้ามจะอนุกรรมการให้ส่วนไม่มีอำนาจให้ส่วนกรณีตำแหน่งรอง
ปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การ
ขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่วมกับผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่
ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรง
ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และ
ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้นทรัพย์สินตามคำร้อง
เกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่
ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
มากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอย่างดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจักตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี
หรือต้องตีส่วนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตีส่วนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่
ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
คมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า

๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลมีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยกที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายใน ๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ พ.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการบังคับและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินรำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตร ๒ คน บุตรทั้งสองคนรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยกที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ของสถาบันการเงินได้บ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคาร

กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา
คอนแวนต์ แต่ผู้คดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจสอบคันเอกสารที่มาของเช็คทั้งสามฉบับว่ามาจากบุคคลใด
เมื่อได้ ด้วยธุรกิจได ผู้คดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์
แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คดค้านที่ ๑ พยายาม
ตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการ
ฝากเงินจำนวน ๕,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน
๒๕๔๐ ผู้คดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบาง
ยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่
เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สูญเสียที่
ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๕,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ
๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน
สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔
จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหล่านี้อีกกว่า
คณานุกรรມการต่อส่วน และผู้ถูกกล่าวหามีสุขภาพไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของ
บัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออม
ทรัพย์รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝาก
ของผู้คดค้านที่ ๓ และผู้คดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคาร
สงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากการเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคาร
สงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คดค้านที่ ๓ เปิดบัญชี
ฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน

๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๘๓๕.๘๓ บาท ซึ่งมีที่มาจากการเช็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗-๕๒๙๖ จำนวนเงิน ๗๘๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลสุนาเวชฯ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงินเพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝากจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบนอกจากนั้นผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ถอนเงินลงทุนรวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อร่วมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลสุนาเวชฯ จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๘๓๕.๘๓ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๓๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือน จึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากการต้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ กับเช็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๑๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากการผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๕๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัย ที่จะคืนหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๘๖๕๔๑๙๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าอุปกรณ์และก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมรายผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๗๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๗๙,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๗๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๔๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๗๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการฝากประจำจะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๙๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่วมรายผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๗๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน

๒๗,๕๗๐.๓๔ บ.ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวนดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และจำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการฯ

พยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวน ตลอดจนอุทธรณ์ของผู้ร้อง และคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา กับผู้คัดค้านทั้งสี่แล้ว ข้อเท็จจริงพังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาภายนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจภายนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมกับผู้อื่น ฝิดปฏิบัติ

คณะกรรมการได้สำรวจพบว่าเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมนตรล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่าเงินฝากเป็นของบุตรทั้งสาม คน และผู้คัดค้านทั้งสี่ซึ่งแจ้งว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะกรรมการได้ตรวจสอบว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะ ดำเนินการดำเนินการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการได้สำรวจว่าเงินที่ได้มาจากการดำเนินการ ๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ ถึงปี ๒๕๓๙ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรม อุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคาร อาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมนตรล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงิน คนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๕๔,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวย ผิดปกติ เมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๔๓,๒๔๗.๒๒ บาท และเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ ป.าท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งกรรมการกรรมการอมสินประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมผู้ดูแลบัญชีในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นได้ส่วน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่วมผู้ดูแลบัญชีในชั้นได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๗ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และตีความคำว่าร่วมผู้ดูแลบัญชีในชั้นอุทธรณ์ว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจาก การปฏิบัติหน้าที่หรือใช้

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีรำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีรำรวยผิดปกติในตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสื้นสุดลง ต่อมาวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรำรวยผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้น ก่อนว่าพฤติกรรมนั้นหรือเรื่องที่กล่าวหานั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณา หรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่ารำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” แสดงว่ากรณีที่จะมีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรำรวยผิดปกตินั้น จะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และ

การกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีรำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในสองปีนับแต่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ อำนาจในการดำเนินการยกคดีขึ้นให้ส่วนกรณีรำรวยผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในขณะนั้นจึงสิ้นสุดลง เช่นเดียวกัน สำหรับข้ออุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งครั้งหลังสุดคือตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ៣១ តុលាកម្ម ២៥៥៦ คณะกรรมการ ប.ប.ជ.พบว่าผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติก่อนการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายเป็นเวลาสิบปี และขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์ของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินได้นั้น เห็นว่า เป็นการขยายระยะเวลาการไต่สวนโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในภายหลังไปขยายอำนาจของคณะกรรมการ ប.ប.ជ. ที่มีอยู่จำกัดในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งให้เกินเลยไปถึงในช่วงเวลาที่ไม่มีอำนาจด้วย แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ២៥ กันยายน ២៥៥៧ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ១ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ៥ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ៥ บัญชี จึงเป็นการจงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อມ.ឌ/២៥៥៧ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ប.ប.ជ. มีคำสั่งที่ ២៣/២៥៥៧ ลงวันที่ ១៤ มกราคม ២៥៥៧ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรำรวยผิดปกติ หลังจากนั้นประมาณ ២ ปี จึงได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอย่างดำเนินการต่อไปแห่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำเนินการต่อไปแห่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำเนินการต่อไปแห่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำเนินการต่อไปแห่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกค่ากล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำเนินการต่อไปแห่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่วมรายผิดปกติขึ้นได้ ส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำเนินการต่อไปแห่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” เห็นได้ว่าขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ต่อส่วนกรณีร่วมรายผิดปกติ หาได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นได้ส่วนแต่อย่างใด และเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจได้ต่อส่วนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการต่อส่วนกรณีร่วมรายผิดปกติแล้ว และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่วมรายผิดปกติล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการต่อไปแห่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นได้ส่วนแต่อย่างใด แม้คดีร่วมรายผิดปกติจะพ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นได้ส่วนนั้นมีกระบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสดงทางพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะเปลี่ยนความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑

โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหารับราชการผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมานับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร้ายผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นมิที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไตรส่วนจังควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๔ เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติทำให้มีอำนาจได้ส่วนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจได้ส่วนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกคดีขึ้นได้ส่วนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องยื่นไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้น

ขอบແລ້ວ ເມື່ອວິນີຈະຍເຫັນນີ້ຈຶ່ງໄມ່ຈຳຕົວວິນີຈະຍປໍ່າຫາອື່ນອຶກຕ່ອໄປພຣະ ໄມທໍາໃຫ້ຜລຂອງຄົດ
ເປີ່ຍນແປລງ ອຸທຮຣນ໌ຂອງຜູ້ຮອງຟ້າໄມ່ຂຶ້ນ
ຈຶ່ງວິນີຈະຍຢືນ.

นายนิพันธ์ ช่วยสกุล

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมາภิเรยพระมหาภักษัตรiy

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาง ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภู่ศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยืนยันว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติกรรมมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่วม伙กตีสืบเนื่อง

คนซึ่งบรรลุ นิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อ
ผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสี่ให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคย
มอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒
และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปเปรียหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบ
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อ
วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๔ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบ
ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งแห่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับ
กรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน
๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๕ ปี ๖ เดือน พบร่วมทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับ^๑
เงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน
๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดง
รายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาก็ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา
พุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบร่วมผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓
ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๖ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม
๒๕๓๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมิได้ให้เงินตามบัญชีเงิน
ฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตามคณะกรรมการไต่สวนได้มีมติเสนอ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาร่วมผิดปกติได้มา
ระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้
หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะกรรมการกฎหมาย

และระเบียบพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตาม มาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้น จากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะ แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและให้สั่งเรื่องให้คณะกรรมการ ไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาก่อนกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะกรรมการได้รับทราบผลการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากการก่ออาชญากรรม ๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับ ตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตร ทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่ง ผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากการเข้ารับราชการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปั่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวย ผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาซึ้งแต่เพียงว่าเป็น เงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็น ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาจึงยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธาน

กรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิถีทางปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๗๙,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากการรักษาความปลอดภัย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะกรรมการติดตามจึงเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรหั้งสามนำໄไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๘๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติ เมื่อร่วมกับบุคคลอื่นเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาหน้านำเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัวจำนวน ๙ กรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจาก การปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ซึ่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๙-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓
ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๗๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๒-๑
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๗๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๓-๙
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๗๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๔-๗
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๗๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖
ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา
เป็นผู้ฝ่า มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
นางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่า
การเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗๙,๒๔๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหามีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหาในคำคดค้านและแก้ไขคำคดค้านและผู้คดค้านทั้งสี่ในคำคดค้าน
ท่านองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ
เกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้อง
ดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของ
แผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะกรรมการต้องส่วนตามคำสั่งคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ได้กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพันจักการตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร้ายผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอยังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจักตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า

๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลอีมีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยกที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องวีดี้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องวีดี้ยื่นคำร้อง ห้ามผู้ร้องวีพิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรหึ้งสองรับไว้และขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยกที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ได้ของสถาบันการเงินได้บ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๙๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๗.๐๙ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๔-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๗.๐๙ บาท โดย

ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็ครนาการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจสอบคันเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อได้ด้วยธุรกิจได้ ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๕,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐาน การนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดวิสัยที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้แต่เงินฝาก ๕,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนไปบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหล่านี้ไปกว่าคณานุกรรมการトイส่วน และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากการฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก

(๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มา
จากเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน
๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก
๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลสุน Kovit
๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาก็คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงิน
เพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิด
บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาอน Warren's เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝาก
จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาระดับ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ถอนเงินลงทุน
รวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลสุน Kovit
จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้
ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓
บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาระดับ
ชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๔,๐๕๔.๙๙ บาท
มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือน จึงถือเป็นเงินที่ได้มาระดับ
ชอบเช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากการขายหุ้น ๒ จำนวน ได้แก่
การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาอน Warren's จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ
วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑
เลขที่ ๙๖๔๔๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้าง
บ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดย

เงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนเวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๗๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมา จากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๙๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดย ชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๘๖๕๔๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าอุปแบบ และก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติ ในส่วนการฝาก เงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็น ยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่ม ให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สิน ของผู้ถูกกล่าวหารครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๔๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่วมผิดปกติ ยอดเงินที่ ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของ

ผู้คัดค้านที่ ๔ และเข็คจำนวน ๒๗๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย
และการคำนวนดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม
๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาใน
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครบถ้วนตามกฎหมายแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๗
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และ
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี โดยเงินในบัญชีดังกล่าวมิได้เป็นของ
ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๔ ซึ่งเป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดง
รายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่
อ.ม.๘/๒๕๔๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม
๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ

และการสื่อสารร่วมกับผู้ดูแล คณะกรรมการได้สำรวจพบว่า เงินในบัญชีดังกล่าว คือบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคุณวนิช ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำกัด จำนวน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่าเงินฝากเป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๔ ซึ่งเป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านทั้งสี่ซึ่งแจ้งว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เดยมมอบเข็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเข็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะกรรมการได้ตรวจสอบว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้ม้าช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ พ.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ พ.ป.ช. มีคำสั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการได้สำรวจเห็นว่า เงินที่ได้มาจากการดำเนินงาน ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาระบุในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรหัวหน้าไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคุณวนิช จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๔๑,๒๗๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวย

ผิดปกติเมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอนุ Thornton ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้น トイ่สวน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นได้ต่อสวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนามูลของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริต จากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้ มีความควบคู่ไปกับภาระเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการトイ่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นトイ่สวนได้ และตีความคำว่าร่ำรวยผิดปกติ ซึ่ง

หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำเนินการ ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการ ขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจจ่ายคดีขึ้นได้ เห็นว่า คำว่า ร้ายผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ หมายถึง การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการ มีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ แม้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านมีภาระการพิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร้ายผิดปกติ หากพิสูจน์ไม่ได้ศาลต้องสั่งให้ทรัพย์นั้นตกเป็นของแผ่นดิน แต่องค์ประกอบของการกระทำการทำความผิดฐานนี้ ต้องสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ที่เป็นมูลเหตุให้ร้ายผิดปกติเพื่อป้องกันปราบปรามมิให้ผู้ที่จะแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบโดยอาศัยอำนาจจากการกระทำการดังกล่าว นอกจากนี้การที่ผู้ถูกกล่าวหาจะพิสูจน์ว่า ตนไม่มีความผิดได้ ผู้ถูกกล่าวหาຍ่อมต้องทราบเสียก่อนว่ามีการกล่าวหาว่าซึ่งเวลาของการ ดำเนินการ ตำแหน่งหน้าที่ได ที่มีการกระทำการผิดดังกล่าว เพื่อที่จะได้จัดเตรียมพยานหลักฐานมา พิสูจน์การกระทำการผิดของตนเอง ทั้งการกล่าวหาดังกล่าวต้องกระทำภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ที่ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติตามคำร้องเกิดขึ้นและควบคู่ไปใน การ

องค์การโทรศัพท์ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามที่ระบุไว้ว่าการกระทำการดังกล่าวเป็นการกระทำการใด วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามที่ปรากฏในเอกสารที่ได้รับประมวลกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำเนินการตามที่กำหนดให้เป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการฯ นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร่วมมือกันสองปี” แสดงว่า กรณีที่จะมีการกล่าวหาว่า ผู้ดำเนินการตามที่กำหนดให้เป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้น จะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการฯ เพื่อให้คณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ดังนั้นเมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้กล่าวหาและไม่มีการดำเนินการแก้ผู้ถูกกล่าวหากรณีร่วมมือกันตามที่กฎหมายบัญญัติภายในสองปี อำนาจของคณะกรรมการฯ ในการดำเนินการยกเว้นได้แก่ สำหรับข้ออุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่า คณะกรรมการฯ อ้างดำเนินการครั้งหลังสุดคือ ดำเนินการที่ปรากฏในเอกสารที่ได้รับประมวลกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากดำเนินการเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม

๒๕๕๖ เพื่อไตร่ส่วนทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.พบว่า ผู้ถูกกล่าวหาร່าร່ารวยผิดปกติก่อนการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายเป็นเวลาสิบปีและขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินนั้น เห็นว่า เป็นการขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่มีอยู่ จำกัดในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งให้เกินเลยไปถึงช่วงเวลาที่ไม่มีอำนาจด้วย แม้ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๔/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไตร่ส่วนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร່าร່ารวยผิดปกติกما แต่เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไตร่ส่วนกรณีผู้ถูกกล่าวหาร່าร່ารวยผิดปกติ หาได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไตร่ส่วน แต่อย่างใด หลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไตร่ส่วนกรณีผู้ถูกกล่าวหาร່าร່ารวยผิดปกติแล้ว หลังจากนั้น ๒ ปี มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอยังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของ

รัฐพันจการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพันจการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวาระหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกค่ากล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไปได้ ส่วนได้ ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพันจการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” แสดงว่าเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติแล้ว และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมาใช้ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไปได้ส่วนแต่อย่างใดแม้คดีร่ำรวยผิดปกติไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไปได้ส่วนนั้นมีกระบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่โอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายดังนั้นการจะเปลี่ยนความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมาบัดสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเขื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไปได้ส่วนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ว่าต้องใช้

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่แก้ไขใหม่มาบังคับแก่คืนนั้น เห็นว่าการใช้บังคับกฎหมายตามอุทธรณ์จะทำให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ให้ส่วนอย่างไม่มีขอบเขตสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะ ดำเนินการตามหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุใน ดำเนินการเพื่อเป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติที่สืบเนื่องจากการใช้อำนาจใน ตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุใน การให้ส่วนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการให้ส่วนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุให้เกิดอำนาจให้ส่วนย้อนหลังไปถึง ทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาให้ส่วนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้น ให้ส่วนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องยื่นไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของ แผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบ แล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดี เปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยยืน./

นายจักษย์ เยพิทักษ์

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีขั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ.๙๙/ ๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไเรยพระมหาภักษติริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาง ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนภัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ต้องดำเนินคดี
ผู้ดำเนินคดี	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยืนยันว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติกรรมมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่วมรายผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินและทรัพย์สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๔/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่วมรายผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่า

ເງິນຕາມບັນຊີເຈີນຝາກດັກລ່າວເປັນຂອງບຸຕຣທັ້ງສາມຄນ້ຳບຣລຸນິຕິກາວະແລ້ວ ແລະຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ១ ທ່າຍ
ດໍາເນີນການເກີຍກັບກາຮກ່ອສ້າງບ້ານຈຶ່ງນີ້ຂໍອັນດັບຄ້ານທີ ១ ໃນບັນຊີເຈີນຝາກທັ້ງ ៦ ບັນຊີຮ່ວມກັບບຸຕຣ
ສ່ວນຜູ້ຄັດຄ້ານທັ້ງສື່ໃຫ້ກາຮວ່າ ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ១ ເຄຍມອບເຊົ້າໃຫ້ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ២ ແລະທີ ៣ ດັນລະ
៣០,០០០,០០០ ບາທ ເມື່ອປີ ២៥៣៤ ແລ້ວຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ២ ແລະທີ ៣ ມອບຄືນໃຫ້ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ១ ນຳໄປປະຫວາງ
ຈັດກາຮເພື່ອໃຫ້ເກີດປະໂຍ່ໜົນ ແຕ່ຈາກການຕຽບສອບບັນຊີແສດງຮາຍກາຮທັກພົນແລະໜີສິນກຣົນ
ຜູ້ຄູກລ່າວຫາເຂົ້າຮັບຕຳແໜ່ງອິບດີກຣມອຸດຸນີຍມວິທາເມື່ອວັນທີ ១ ກັນຍາຍນ ២៥៣៥ ປະກຸງວ່າມີເຈີນສົດ
ເພີຍ ១២០,០០០ ບາທ ໄມໆມີເຈີນຝາກ ແລະຫາກເປີຍບໍ່ເຫັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜູ້ຄູກລ່າວຫາກຣົນພັນຈາກ
ຕຳແໜ່ງອິບດີກຣມອຸດຸນີຍມວິທາເມື່ອວັນທີ ១ ຕຸລາຄົມ ២៥៣៦ ກັບກຣົນພັນຈາກຕຳແໜ່ງປະຫວາງ
ກຣມກາຮບະຫວາງອອກການສ່າງວລະນຸກຮູ່ທັກສອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜູ້ຄູກລ່າວຫາກຣົນພັນຈາກຕຳແໜ່ງປະຫວາງ
ແມ່ນມີວິທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ២ ຈຳນວນ ៣០,០០០,០០០ ບາທ ແລະຂໍ້ອັນດັບຄ້ານທີ ៣ ຈຳນວນ ១៥,០០០,០០០ ບາທ ຈະມີ
ທັກສອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ១ ຊຶ່ງຜູ້ຄູກລ່າວຫາກຢືນບັນຊີແສດງຮາຍກາຮທັກພົນແລະໜີສິນວ່າຄູ່ສມຮສໄມ້ມີເຈີນ
ໄດ້ ສ່ວນທີ່ມີກາຮຍ້າຍເຈີນໄປຝາກທີ່ຮນາຄາຮອກເຄານສາງເຄຣະທີ່ສາຂາພຸທຮມນຸລ ໂດຍອ້າງວ່າມີໂຄຮກາຮ
ກ່ອສ້າງບ້ານທີ່ຄົນພຸທຮມນຸລນັ້ນ ພບວ່າຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ១ ທີ ២ ແລະທີ ៣ ຂອອນໜູາຕກ່ອສ້າງບ້ານເມື່ອວັນທີ
២៥ ເມ່າຍນ ២៥៤៦ ວັນທີ ៤ ຈັນວາມ ២៥៤៦ ແລະວັນທີ ៦ ຈັນວາມ ២៥៤៦ ຕາມລຳດັບ ທັກກຣົນ
ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ១ ມີຂໍ້ອ່ວມໃນບັນຊີເຈີນຝາກແສດງວ່າຍັງມີໄດ້ໃຫ້ເງິນຕາມບັນຊີເຈີນຝາກນັ້ນແກ່ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ២ ແລະ
ທີ ៣ ຈົງ ອຍ່າງໄຮກ້ຕາມຄົນະອນຸກຣມກາຮໄຕ່ສ່ວນໄດ້ມີມືເສນອຄົນະກຣມກາຮ ປ.ປ.ຊ. ໃຫ້ທັບທວນ
ປະເດີນຂ້ອກງານຫາວ່າ ທັກພົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜູ້ຄູກລ່າວຫາວ່າຮ່າງຍິດປົກຕິໄດ້ມາຮ່ວງປີ ២៥៣៦ ຕື່ປີ ២៥៤១
ຄົນະອນຸກຣມກາຮໄຕ່ສ່ວນຈະມີອຳນາຈໄຕ່ສ່ວນທັກພົນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນໄດ້ຫຼືວ່າມີ ຄົນະກຣມກາຮ ປ.ປ.ຊ. ມີ

มติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณา ซึ่ง
คณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อุ่นใจได้
เนื่องจากการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่
ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตาม
มาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการฯ
มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมา
คณะกรรมการฯ มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มืออยู่ ณ วันที่
๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะกรรมการฯ ได้รับทราบว่า ทรัพย์สินที่ได้มานาค่างวดได้
นำมาระดับต้นที่ ๑ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้
นำมาระดับต้นที่ ๑ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ไปบริหารจัดการ
เพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๕๐ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มา
จากเชื้อครนาการสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปั่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถซื้อขาย
ได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งผู้คัดค้าน
ที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาซื้อขายได้โดยชอบตามวิถีทางตามปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชี
ที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๔๘ บาท และ^๑
โอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การ
ได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชี
ที่ ๕ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๔๘ บาท และ^๑
โอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การ

ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๗๗๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ มียอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินออกจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) วิถีทางปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๗๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะกรรมการต่อส่วนจึงเห็นว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคงเหลือส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วคงเหลือเงินจำนวน ๔๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่วมมือกันก่อตั้งเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๔๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่วมมือกันก่อตั้งสืบ ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๓๒ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกลงเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๗-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบขอสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ฝ่าฝืน มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตั้งกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตัดเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหาายืนคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยืนคำคัดค้านท่านองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะกรรมการต้องตรวจสอบตามคำสั่งคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ไม่มีอำนาจให้ต่อส่วนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ได้กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพันจักตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะกรรมการต่อส่วนไม่มีอำนาจให้ต่อส่วนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา ยังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจักตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องได้ส่วนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยกที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาระน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินรำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงินและตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยกที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมายัง ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๔๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน

๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คราคาการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อได้ด้วยธุรกิจได้ ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๕,๐๐๖,๖๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดวิสัยที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๕,๐๐๖,๖๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๘๕๗๑๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหล่านี้ไปกว่าคณานุกรรมการได้ส่วน และผู้ถูกกล่าวหา มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมพิสดาร (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากการฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน

๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๘๓๕.๘๓ บาท ซึ่งมีที่มาจากการเข้าร่วมโครงการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๒๙๖ จำนวนเงิน ๗๘๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาก็คืนค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงินเพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝากจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาระยะหนึ่ง ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ถอนเงินลงทุนรวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อร่วมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวช การ จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๘๓๕.๘๓ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนรวม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาระยะหนึ่ง ผู้คัดค้านที่ ๓ ออกเช็คจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๙ บาท มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือนจึงถือเป็นเงินที่ได้มาระยะหนึ่งกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากการเข้าร่วมโครงการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่

๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากการผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๙๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๙๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าอุปกรณ์และก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมผูกพันติดปักษ์ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๗๙,๗๔๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๗๙,๗๔๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๗๙,๗๔๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหารครอบครองที่ไม่สามารถโട้วยได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่วมผูกพันปักษ์ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวม

เงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๗๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้อง
วินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบข้าด้วย และการคำนวนดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการฯ ตลอดจนอุทธรณ์
พยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวน ตลอดจนอุทธรณ์
ของผู้ร้องและคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติ
ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์
๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้น
จากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี
และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นมือผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการ
เงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่
อ.ม. ๔/๒๕๔๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการฯ มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๒
แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ

สื่อสาร รำรวยผิดปกติ คณะกรรมการต่อส่วนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนโดแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ มีเหตุอันควรสงสัยว่ารำรวยผิดปกติ จึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่าเงินฝาก ดังกล่าวเป็นของบุตรหั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสี่ชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะกรรมการต่อส่วนเห็นว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการรำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มายื่นปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ในขณะที่ดำเนินการดังนี้ รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารกิจการองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่ทรัพย์สิน ที่ได้มายื่นปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาก่อน ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชี รายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการต่อส่วนเห็นว่าเงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท นั้นผู้ถูกกล่าวหานำมาราดในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรหั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนโดแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขา พุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคงส่วนกับเงินกำไรดังกล่าว คงมีเพียงบางส่วนที่เชื่อว่า เป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่รำรวยผิดปกติ เมื่อร่วมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๙๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้ว

จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้นจำนวน ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมามีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท ต่อมากคณะกรรมการฯ ตรวจพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งกรรมการธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมกรรมคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธิณูณ์ของผู้ร้องมีว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นได้ส่วนและผู้ร้องมีอำนาจยกดีนี้คำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธิณูณ์ว่า พระราชนูญติประกอบรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกดีขึ้นได้ส่วน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นได้ส่วนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความค้างเกี้ยว กันกับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาในขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๗ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกดีขึ้นได้ และคำว่า ร่ำรวยผิดปกติ

หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกติจะเกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่ได้ระบุว่าการกระทำการใดที่เป็นการกระทำการทุจริต คณธรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกเว้นได้ เนื่องจากในพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติเกิดขึ้นและดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย ที่ใช้บังคับในขณะที่ดำเนินการในกรณีที่มีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติ ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ดำเนินการ นั่นหมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติที่ได้รับโทษจำคุกต้องดำเนินการในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ดำเนินการในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ดำเนินการในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๑ ในช่วงเวลาดังกล่าวกฎหมายที่ใช้บังคับ คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๑ จัตวา กำหนดให้ดำเนินการเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับภาระร้องเรียนว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในราชการ ในกรณีที่มีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณธรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาแล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามทางไตรส่วนไม่ปรากฏว่า มีการกล่าวหาร้องเรียนผู้ถูกกล่าวหา และไม่มีการดำเนินการกรณีร้ายแรงโดยปกติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อำนาจไตรส่วนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการในการดำเนินการกรณีผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงโดยปกติในการดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ จังสัณสุดลง ต่อมากลับกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งครั้งสุดท้ายในช่วงเวลาดังกล่าวกฎหมายที่ใช้บังคับ คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ (เดิม) วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ด้วยอำนาจหน้าที่ของหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายแรงโดยปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่า พฤติกรรมนั้นหรือเรื่องที่กล่าวหานั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง

(เดิม) บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจกการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” ตามบทบัญญัติดังกล่าว อำนาจในการต่อสู้นั้นจะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ก่อน และการกล่าวหาจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจกการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ตามทางที่ต่อสู้ไม่ปรากฏว่ามีการกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อำนาจในการต่อสู้ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติในการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จังสินสุคลงเข่นกัน ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๘ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นมีผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๘ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๔/๒๕๕๒ ของศาลนี้ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการต่อสู้ไม่เหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร้ายผิดปกติซึ่งพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อไปดำเนินการต่อสู้ทรัพย์สินที่ได้มาย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งดังกล่าวนั้น ไม่มีกฎหมายให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกคดีร่ำรวยผิดปกติที่สืบสุດอำนาจการไต่สวนตามกฎหมายแล้วขึ้นไปต่สวนใหม่ได้อีก แม้ต่อมาเมียพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ว่าด้วยการบัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา�ัง怠รงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้怠รงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการ怠รงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้怠รงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้ว หรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้怠รงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไปต่สวนได้ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้怠รงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” ก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกคดีกรณีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไปต่สวนภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ เฉพาะคดีที่ยังไม่สืบสุดอำนาจการไต่สวนเท่านั้น ทั้งทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนเป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหา怠รงตำแหน่งอื่น มิใช่ตำแหน่งที่อาศัยเป็นเหตุยกคดีขึ้นไปต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่

มีกำหนดอยุ่ความก้าวตาม แต่การยกคดีขึ้นໄต่สวนนั้นมีกระบวนการตรวจสอบเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่โอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่า ทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะเปลี่ยนความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหารับราชการผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ ซึ่งล้วนพัฒนาเป็นระยะเวลาอันยาวนานกว่าสิบปีแล้ว ย่อมทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น หรือมิที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นໄต่สวนจึงต้องอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนวันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับอันมีผลทำให้มีอำนาจได้สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงมิใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยเป็นมูลเหตุในการໄต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจที่จะออก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งครั้งสุดท้ายดังกล่าว เพื่อให้มีอำนาจไต่สวน
ย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาในช่วงที่ล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนตามกฎหมายแล้วได้ เมื่อ
คณะกรรมการ บ.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นคดีขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องยื่นไม่มีอำนาจยื่น
คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้อง蔓นั้นชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำต้อง
วินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุثارณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น
จึงวินิจฉัยยืน.

นายแรงฤณ ปริพนธ์ พจนพิสุทธิ์

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ. ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมາภิเรยพระมหาภัตtriy

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาง ที่ ๑	
	นางบุรณี กัญจนวนาย ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภู่ศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำเนินคดี	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยืนยันว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหามีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติกรรมมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่วมรายผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๔/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่วมรายผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเจงว่า เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าว

เป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุ นิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสี่ให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๕ ปี ๖ เดือน พบร่วมทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๙๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๘,๔๙๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก่อนผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหากล่าวแก้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบร่วมผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตามคณะกรรมการตีส่วนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาร่วมผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการตีส่วนจะมีอำนาจตีส่วนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้

ຄະນະອນຸກະຮມກາຮກວິຫານແລະຮະບັບພິຈາລານ ຜົງຄະນະອນຸກະຮມກາຮກວິຫານແລະຮະບັບ
ມີຄວາມເຫັນສຽງວ່າ ບທບໍ່ຢູ່ຕິດຕາມມາຕຣາ ۶۶ ໄມຍູ້ກາຍໄດ້ເຈື່ອນໃຫ້ກຳລັງກ່າວຫາຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງ
ທາງການເມືອງຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮູ້ຊື່ພັນຈາກການເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮູ້ໄມ່ເກີນສອງປີຕາມມາຕຣາ ۷۵
ວຽກສອງ ປະກອບກັບເປັນກຣນີທີ່ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາເປັນບຸຄຄລຕາມມາຕຣາ ۶۶ ຜົງກວິຫານໄດ້ກຳຫັດ
ເຈື່ອນໃຫ້ກຳລັງກ່າວດໍາເນີນຄົດໄດ້ໂດຍເຂົາພາະແລ້ວ ຄະນະກະຮມກາຮ ປ.ປ.ຊ. ມີມີຕັບທຣາບຄວາມເຫັນດັ່ງກ່າວ
ແລະໄໝສົ່ງເຮື່ອງໃຫ້ຄະນະອນຸກະຮມກາຮໄຕ່ສ່ວນດໍາເນີນການຕ່ອໄປ ຕ່ອມາຄະນະກະຮມກາຮ ປ.ປ.ຊ. ມີຄຳສັ່ງໃຫ້
ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາແສດງຮາຍການທຣັພຍສິນແລະໜິ່ນສິນທີ່ມີອູ່ ລັ ວັນທີ ۱۲ ກຸມພັນລັດ ۲۵۴۵
ຄະນະອນຸກະຮມກາຮໄຕ່ສ່ວນພິຈາລານແລ້ວເຫັນວ່າ ທຣັພຍສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກເງິນກໍໄຈຊູກົງຈົງ ๑ ໂຄງກາ
ຈຳນວນ ۶۸,۰۷۵,۰۰۰ ບາທ ຕັ້ງແຕ່ປີ ۲۵۰۵ ຄື່ງປີ ۲۵۳۳ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາໄດ້ນຳມາແສດງໃນບັນຫຼືແສດງ
ຮາຍການທຣັພຍສິນແລະໜິ່ນສິນກຣນີເຂົ້າຮັບຕໍ່ແນ່ງອົບດີກຣມອຸດຸນິຍມວິທາຍແລ້ວ ທີ່ໄມ່ປະກວດຫຼັກຮູ້ນ
ວ່າຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ۱ ນຳເງິນທີ່ໄດ້ຄືນຈາກບຸຕຣທັງສອງເມື່ອປີ ۲۵۳۴ ໄປປຣີຫາຈັດການເພື່ອໃຫ້ເກີດຜລຕອບແຫ
ຈນຄື່ງປີ ۲۵۴۰ ສ່ວນເງິນຝາກບັນຫຼື້ອ ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ۲ ຢ່ອຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ۱ ຜົງມີທີ່ມາຈາກເຫັນການກສິກ
ໄທ ຈຳກັດ (ມຫາຈນ) ສາຂາປິ່ນເກລົາ ۳ ຂບ້ນ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາໄມ່ສາມາດຮັບແຈກໄດ້ມາໂດຍຂອບຕາມ
ວິທີທາງຕາມປກຕິຈຶ່ງເປັນທຣັພຍສິນທີ່ຮ່າງຍິນພິດປກຕິ ສ່ວນເງິນຝາກບັນຫຼື້ອຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ۳ ຢ່ອ
ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ۱ ນັ້ນ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຊື້ແຈກແຕ່ເພີ່ງວ່າເປັນເງິນກໍໄຈການປະກອບຮູກົງຈົງ ๑ ໂຄງກາ
ທີ່ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ۱ ຝາກເງິນດ້ວຍເຫັນໃນວັນທີ ۷ ສິງຫາຄມ ۲۵۴۰ ຈຳນວນ ۴۸,۰۰۰,۰۰۰ ບາທ ແລະໂອນເງິນໄປ
ຢັ້ງບັນຫຼືເງິນຝາກຂອງຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ۳ ຈຳນວນ ۱۵,۰۰۰,۰۰۰ ບາທ ກີ່ໄມ່ສາມາດຮັບແຈກໄດ້ມາຂອງເງິນ
ດັ່ງກ່າວໄດ້ໂດຍຂອບຕາມວິທີທາງປກຕິ ຈຶ່ງເປັນທຣັພຍສິນທີ່ຮ່າງຍິນພິດປກຕິ ສ່ວນເງິນຝາກບັນຫຼື້ອຜູ້ຄັດຄ້ານ
ທີ່ ۴ ຢ່ອຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ۱ ວັນທີ ۱۲ ມີຖຸນາຍນ ۲۵۴۱ ຈຳນວນ ۱۷,۱۷۰,۱۷۷.۲۴ ບາທ ແລະວັນທີ ۵
ກຸມພັນລັດ ۲۵۴۱ ຈຳນວນ ۲۰,۰۰۰,۰۰۰ ບາທ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຢືນບັນຫຼືແສດງຮາຍການທຣັພຍສິນແລະ

หนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินออกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะกรรมการตีส่วนจึงเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชีและสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคงเหลือส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๘๑,๒๗๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติ เมื่อร่วมกับอดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหานำเงินไปซื้อกรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้น ตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๓๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๓๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๓๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๙-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๓๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๙-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปีนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖
ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา
เป็นผู้ฝ่า มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
นางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่า
การเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลมีสั่งให้ยกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาไม่กำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ພ.ສ. ២៥៦១ មាត្រា ៨៣, ៩០

ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นคดีค้านกับแก้ไขคดีค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านท่านของเดียว กันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจจยน์คารองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ

บ.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจให้ส่วนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพันจักการตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการให้ส่วนไม่มีอำนาจให้ส่วนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอย่างดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจักตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องให้ส่วนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ บ.ป.ช. ให้ส่วนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า

๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลาฯมีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยกที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจานนั้นผู้ร้องวีได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๖ ผู้ร้องวีไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรหั้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยกที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ของสถาบันการเงินได้บ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท โดย

ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็ครนาการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจสอบคันเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อได้ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๕,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดวิสัยที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้แต่เงินฝาก ๕,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสองครึ่ง จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนไปบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๕๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหล่านี้ไปกว่าคณานุกรรรมการได้ส่วน และผู้ถูกกล่าวหา่มีสุภาพไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก

(๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากรจำนวน ๕๗๕,๘๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มา
จากเข็คธนาการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน
๗๘๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก
๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ
๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเข็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมานำผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงิน
เพื่อชำระเงินตามเข็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๔ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิด
บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝาก
จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาระดับ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ถอนเงินลงทุน
รวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อร่วมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ
จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้
ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๘๓๕.๙๓
บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาระดับ
ขอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๓๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มี
วัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือน จึงถือเป็นเงินที่ได้มาระดับ
เช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากการขายหุ้น ๒ จำนวน ได้แก่
การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ
วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเข็คธนาการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑
เลขที่ ๙๖๕๔๐๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้าง
บ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย

โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา
คอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงิน^๑
จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
เป็นผลมาจากการผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑
เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน
๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน
๒๘,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๙
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้
คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๙๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑
กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าอุปกรณ์และก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็น
ทรัพย์สินที่ร่วมผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน
๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่
ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน
๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงิน
ฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินก้อน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐
บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหารครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้ง
ได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙,๗๗๓,๓๓๓ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕
ต่อปี จึงไม่ใช่การร่วมผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงิน

ฝากร ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัย
ไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวนดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงพึงเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อ
วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่
ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕
และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำ
พิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงิน
ดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง
๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๙/๒๕๔๒ ของศาลนี้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๒ แต่งตั้ง
คณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่า
การกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ร่วมรายผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนตรวจสอบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา

ค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมนตรล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจงว่าเงินฝากเป็นของบุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสิ้นแจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เดยมมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๔ ถึงปี ๒๕๓๘ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาระดับในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่ง อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมนตรล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคงเหลือกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเช่นว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๕๔,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติเมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๓,๒๙๑,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๔,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมามีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือ

บัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งกรรมธรรม์ธนาคาร ออมสิน ประเทสสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมรายผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔.๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้อง คดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มีได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นไต่สวน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่วมรายผิดปกติ ขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนา谋ณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริต จากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้ มีความคาดคะเนว่า ในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และการตีความคำว่าร่วมรายผิดปกติ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลง ผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่

หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำเนินการ ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ เห็นว่า ในช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมและประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ นั้น มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๒๑ จัตวา ซึ่งกำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติ ภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสุดลง ต่อมากล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติในตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ด่างตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่วมผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาвинิจฉัย เป็นต้นก่อนว่าพฤติกรรมหรือเรื่องที่กล่าวหาด้านนี้ เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้ พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา ด้วย และวรคสองกำหนดว่า การกล่าวหาร่วมผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี แสดงว่าจะต้องมีการกล่าวหาว่า ผู้ด่างตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่วมผิดปกติต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และจะต้องกระทำในขณะที่ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อไม่ปรากฏว่า มีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร่วมผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในสองปี จำนวน ในการดำเนินการยกดีขึ้นได้ส่วนกรณีร่วมผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้น จึง สืบสุดลงอีกเช่นเดียวกัน แม้ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๒ แต่ตั้งคณะอนุกรรมการให้ส่วนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรง ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารร่วมผิดปกติ ประมาณ ๒ ปี จึงได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๔

โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ พ.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี และวรรคสองกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ พ.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่วมร้ายผิดปกติขึ้นต่อส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี แต่เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ พ.ป.ช. มีคำสั่งให้ต่อส่วนกรณีร่วมร้ายผิดปกติ หาได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นต่อส่วนแต่อย่างใด และการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวหมายมีผลให้คณะกรรมการ พ.ป.ช. มีอำนาจได้ต่อส่วนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการต่อส่วนกรณีร่วมร้ายผิดปกติแล้ว ทั้งทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่วมร้ายผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นต่อส่วนแต่อย่างใด เม็ดดีร่วมร้ายผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นต่อส่วนนั้นมีกระบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่โอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโดยอ้างว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะเปลี่ยนใจให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อได้เวลาได้โดยย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมานับสิบปี ทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่วมร้ายผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นมีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

อย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นໄต่สวนจังควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๔ ที่แก้ไขใหม่เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจໄต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสีบเนื่องจากการใช้งานจึงไม่ต้องห้ามหรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการໄต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้สำนักงานทรัพย์สินที่ได้มาโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุให้เกิดอำนาจໄต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาໄต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นໄต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องยื่นมายังมีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ต้องการเมืองพิพากษาหากคำร้องมานั้นชอบแล้วเมื่อวินิจฉัยเข่นนี้จึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปพระไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงอุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายเสรี เพศประเสริฐ

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. / ๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหากาฬษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาง ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนภัลล์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำเนินคดีทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน	พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม	พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยืนคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมิติว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติกรรมมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่วมผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมนตรล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินและทรัพย์สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.๔/๒๕๔๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมผิดปกติ ซึ่งจากการไต่สวนพบว่าเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมนตรล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท

ເປັນທຮພຍສິນທີມີເຫດວຸນຄວາຮສສ້ຍວ່າເປັນຂອງຜູ້ຄຸກລ່າວຫາຊື່ເປັນກາຮໍາຮວຍຜິດປົກຕີ ຄະນະອນຸກຣມກາຮ
ໄຕ່ສ່ວນຈຶ່ງແຈ້ງຂອກລ່າວຫາແກ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາ ແລະມີມຕີເສນອຄະນະກຣມກາຮ ປ.ປ.ຊ. ໃຫ້ທບທວນປະເທັນ
ຂ້ອກງູ້ໝາຍວ່າ ທຮພຍສິນທີກລ່າວຫາວ່າຮໍາຮວຍຜິດປົກຕີໄດ້ມາຮ່ວງປີ ២៥៣៦ ຕຶງປີ ២៥៤១
ຄະນະອນຸກຣມກາຮໄຕ່ສ່ວນຈະມີໆຈຳນາຈາໄຕ່ສ່ວນທຮພຍສິນທີເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນໄດ້ຫົວໜ່າມ່ວ່າ ຄະນະກຣມກາຮ ປ.ປ.ຊ. ມີ
ມຕີໃຫ້ສ່ງປະເທັນປັບປຸງຫາຂ້ອກງູ້ໝາຍໃຫ້ຄະນະອນຸກຣມກາຮກູ້ໝາຍແລະຮະເບີຍບພິຈາຮນາ ຊົ່ງ
ຄະນະອນຸກຣມກາຮກູ້ໝາຍແລະຮະເບີຍມີຄວາມເຫັນສຽງປ່ວ່າ ບທບັນຍຸຕີຕາມມາຕຣາ ៦៦ ໄນອ່າງຍໍໄດ້
ເຈື່ອນໄຂກາລ່າວຫາຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມື່ອຫົວໜ່າທີ່ຂອງຮູ້ຊື່ພັນຈາກການເປັນເຈົ້າຫ້າທີ່
ຂອງຮູ້ໄໝເກີນສອງປີຕາມມາຕຣາ ៧៥ ວຣຄສອງ ປະກອບກັບເປັນກຣນີທີ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາເປັນບຸຄຄລຕາມ
ມາຕຣາ ៦៦ ຊົ່ງກູ້ໝາຍໄດ້ກຳທັນດີເຈື່ອນໄຂຂອງການດຳເນີນຄົດໄວ້ໂດຍເຂົາພະແລ້ວ ຄະນະກຣມກາຮ ປ.ປ.ຊ.
ມີມຕີຮັບທຣາບຄວາມເຫັນດັກລ່າວແລະໃຫ້ສ່ງເຮື່ອງໃຫ້ຄະນະອນຸກຣມກາຮໄຕ່ສ່ວນດຳເນີນກາຣຕ່ອໄປ ຕ່ອມາ
ຄະນະກຣມກາຮ ປ.ປ.ຊ. ມີກຳສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາແສດງຮາຍການທຮພຍສິນແລະໜີ່ສິນທີ່ມີຢູ່ ລັ ວັນທີ ១២
ກຸມພາພັນຮີ ២៥៥៨ ຄະນະອນຸກຣມກາຮໄຕ່ສ່ວນພິຈາຮນາແລ້ວເຫັນວ່າ ເຈີນທີ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາແລະຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ ១
ມອບໃຫ້ບຸຕຣທັ້ງສາມນຳໄປຝາກຮນາຄາຮອກາຄາຮສົງເຄຣະໜໍ້ ສາຂາຄອນແວນຕີ ៣ ບັນຍີ ແລະສາຂາພຸທຮມນທລ
៦ ບັນຍີ ເປັນເຈີນຄນະສ່ວນກັບເຈີນກຳໄຮຈາກການປະກອບຮູກິຈ ៣ ໂຄງກາຣ ຈຳນວນ ៦៥,០២៥,០០០
ບາທ ຄອງມີເພີ່ງບາງສ່ວນທ່ານັ້ນທີ່ນໍາເຊື່ອວ່າເປັນເຈີນກຳໄຮຂອງຮູກິຈ ៣ ໂຄງກາຣ ເມື່ອທັກເຈີນທີ່ສາມາຮັດ
ພິສູງຈົນກາຣໄດ້ມາໂດຍຂອບ ១៥,០០០,០០០ ບາທ ແລ້ວ ຄອງເຫຼືອເຈີນຈຳນວນ ៩១,២៥១,១០៥.០១ ບາທ
ເປັນທຮພຍສິນທີ່ຮໍາຮວຍຜິດປົກຕີ ເມື່ອຮົມກັບດອກເບີ່ງເຈີນຝາກ ៣៧,២៥៣,២៥៧.២២ ບາທ ຈຶ່ງເປັນ
ທຮພຍສິນທີ່ຮໍາຮວຍຜິດປົກຕີທັ້ງສິ້ນ ១០៥,៥៧៥,៣៥៥.២៣ ບາທ ປ້ຈຈຸບັນໄດ້ມີກາຣຄອນເຈີນອອກຈາກບັນຍີ
ເຈີນຝາກແລະປິດບັນຍີໄປແລ້ວ ຍກເວັນບັນຍີເຈີນຝາກຮນາຄາຮອກາຄາຮສົງເຄຣະໜໍ້ ສາຂາພຸທຮມນທລ ເລຂທີ່
០៣០-៣៣-០០១២២០-៦ ມີຍອດເຈີນຝາກຄອງເຫຼືອ ៦,៥១៥.៧២ ບາທ ໂດຍຜູ້ຄຸກລ່າວຫານຳເຈີນໄປຈຶ່ງ

กรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเกทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจาก การปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ พ.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกลเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปืนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปืนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปืนเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๙๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๕,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๕,๔๔๔,๑๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๕,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เช่นทรัลปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๕,๗๕๔,๓๓๓.๓๓ บาท

៥. ເງິນ ມູລຄ່າກາຣເວນຄືນແລະພລປຣໂຍ່ຈົນຕາມກຣມຮຣມ໌ເລຂທີ ៥໨-០១៩៣០៥-៧
ລງວນທີ ១៤ ມືນາຄມ ២៥៥៥ ແບບອມສິນເພີມພຸນ ១០/២ ຈຳນວນ ១០,០០០,០០០ ບາທ ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ១
ເປັນຜູ້ຝາກ ມີກາຣັບພລປຣໂຍ່ຈົນໂດຍໂອນເຈັນພລປຣໂຍ່ເຂົ້າບັນຊີເງິນຝາກ ຮນາຄາຣອມສິນ ສາຫາ
ເຊັ່ນທຣລົມປິ່ນເກລົ້າ ເລຂທີບັນຊີ ០២០០៤៤២៥៥៨-៥ ຂໍອບັນຊີຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ១ ຈຳນວນ ២,៦០០,០០០ ບາທ
ມູລຄ່າກາຣເວນຄືນ ລວມທີ ២៨ ຮັນວາຄມ ២៥៥៥ ຈຳນວນ ៣៥,៧៥៥,៣៣៣ ບາທ

៥. ເງິນ ມູລຄ່າກາຣເວນຄືນແລະພລປຣໂຍ່ຈົນຕາມກຣມຮຣມ໌ເລຂທີ ៥໨-០០២០៥៥-៦
ລງວນທີ ៥ ກັນຍາຍນ ២៥៥៥ ແບບອມສິນເພີມພຸນ ១០/២ ຈຳນວນ ១០,០០០,០០០ ບາທ ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາ
ເປັນຜູ້ຝາກ ມີກາຣັບພລປຣໂຍ່ຈົນໂດຍໂອນເຈັນພລປຣໂຍ່ເຂົ້າບັນຊີເງິນຝາກ ຮນາຄາຣອມສິນ ສາຫາ
ນາງເລີ້ງ ເລຂທີບັນຊີ ០៥៥៣៥០២៣០៥១-៥ ຂໍອບັນຊີຜູ້ຄູກກລ່າວຫາ ຈຳນວນ ២,៦០០,០០០ ບາທ ມູລຄ່າ
ກາຣເວນຄືນ ລວມທີ ២៨ ຮັນວາຄມ ២៥៥៥ ຈຳນວນ ៣៥,២៥៥,០០០ ບາທ

หากໄມ່ສາມາດບັນຍັດຄັບຄຸດເອາແກ່ທຣພຢີສິນຂອງຜູ້ຄູກກລ່າວຫາດັ່ງກ່າວໄດ້ທັງໝົດຫຼືໄດ້
ແຕ່ບາງສ່ວນແລ້ວ ຂອໃຫ້ບັນຍັດຄັບຄຸດເອາແກ່ທຣພຢີສິນອື່ນຂອງຜູ້ຄູກກລ່າວຫາ ແຕ່ໄມ່ເກີນມູລຄ່າຂອງທຣພຢີສິນທີ່
ສາລສ່ົ່ງໃຫ້ຕກເປັນຂອງແຜ່ນດິນກາຍໃນຮະຍະເວລາສີບປັນແຕ່ວັນທີສາລມື້ຄຳພິພາກຫຼັງທີ່ສຸດ ກັບຂອໃຫ້
ສາລມື້ຄຳສ່ົ່ງເພີກຄອນສີທີ່ສົມຄຣັບເລືອກຕັ້ງ ແລະເພີກຄອນສີທີ່ເລືອກຕັ້ງຂອງຜູ້ຄູກກລ່າວຫາມີກຳຫັດເວລາ
ໄມ່ເກີນສີບປັນພຣະຣາຊບັນຍຸຕີປຣກອບຮູ້ຮຣມນູ້ນູ້ວ່າດ້ວຍການປັ້ງກັນແລະປຣາບປຣມກາຮຖຸຈົຣິຕ

ພ.ສ. ២៥៥១ ມາຕຣາ ៨១, ១២០

ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາຍື່ນຄຳດັດຄ້ານກັບແກ້ໄຂຄຳດັດຄ້ານແລະຜູ້ຄັດຄ້ານທີ່ສີ່ຍື່ນຄຳດັດຄ້ານທຳນອງ
ເດືອຍກັນວ່າ ຜູ້ຮ້ອງໄມ່ມີອຳນາຈຍື່ນຄຳຮ້ອງຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸຕີປຣກອບຮູ້ຮຣມນູ້ນູ້ວ່າດ້ວຍການປັ້ງກັນ
ແລະປຣາບປຣມກາຮຖຸຈົຣິຕ ພ.ສ. ២៥៥២ ເນື່ອຈາກທຣພຢີສິນທີ່ຄູກກລ່າວຫາວ່າຮໍາຮຽຍພິດປົກຕິເກີດຂຶ້ນ
ຮະຫວ່າງປີ ២៥៥៥ ຫຼຶງປີ ២៥៥០ ຈຶ່ງອູ່ກາຍໃຫ້ພຣະຣາຊບັນຍຸຕີປັ້ງກັນແລະປຣາບປຣມກາຮຖຸຈົຣິຕແລະ

ประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำมาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญาภัยดำเนินการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะกรรมการการต่อส่วนตามคำสั่งคณะกรรมการป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจใจต่อส่วนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าวภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะกรรมการการต่อส่วนไม่มีอำนาจใจต่อส่วนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ การตีความว่าทรัพย์สินที่ร้ายผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้นทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจจิตร พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา ยังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องได้ส่วนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วน ข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และ ปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ ทราบ ซึ่งเป็นการยกที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจาก หน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๔๔ เกิดภาระน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้อง ไม่ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจจิตร พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทรัพย์สินตามคำร้องไม่ใช่ ทรัพย์สินที่ร่วมยึดปกติ ทรัพย์สินบางรายการผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ การได้มาได้ การคำนวนดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา

ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ส่วนแล้ว

ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาียนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๗ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๘/๒๕๔๗ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรำรายผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ารำรายผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา และเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการรำรายผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้าง โดยเงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน

๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาระดับในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา แล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝึกธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนเวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละ ส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๓๗ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๔๑,๒๔๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชี เงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๕ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอนุธรณ์ก่อนว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มี อำนาจยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไปต่อสวนและผู้ร้องมีอำนาจจยายนี้คำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มีได้กำหนดอายุความในการยกคดีขึ้นไปต่อสวน จึงต้องใช้มาตรา ๗๔ วรรคสอง ซึ่ง แก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไปต่อสวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจาก ตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนาرمณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริตจาก การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความค้างเกี้ยวในระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหา

ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการฯ ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการฯ จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และการตีความคำว่า ร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจาก การปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร่ำรวยผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการฯ ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ นั้น เห็นว่า ทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามคำร้องเกิดขึ้นและคาดเดาก็ได้ว่าในช่วงระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่อๆ กันนั้น มีกิจกรรมใช้บังคับหลายฉบับ ดังนั้น ในการตรวจสอบและดำเนินการในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ จึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๙ และดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่ง

รำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาในวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติกรรมนี้หรือเรื่องที่กล่าวหาด้านนี้ เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนไม่ปรากฏว่ามีการกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือมีการดำเนินการกรณีรำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหรือภายนอกในสองปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่ล่าสุด ดังนี้ อำนาจในการไต่สวนและดำเนินการของคณะกรรมการฯ กรณีผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติในการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงสั่งสุดลงอีกเช่นกัน ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ตัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในกรณีดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรำรวยผิดปกติ โดยให้มีอำนาจไต่สวนและดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินที่ได้มา_y้อนหลังไปนับแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็น

วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเหตุหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ทั้งที่ในขณะนั้นไม่มีบัญชีตึกภูมายได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่วมผิดปกติในตำแหน่งที่สืบสุดอำนาจได้ส่วนแล้วขึ้นมาไต่สวนใหม่ได้อีก แม้ต่อมาไม่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคากล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่วมผิดปกติขึ้นต่อไปได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” ก็ตาม แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ดังกล่าวคงมีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าร่วมผิดปกติขึ้นต่อไปได้เฉพาะกรณีที่ยังมีอำนาจได้ส่วนตัวกฏหมายเท่านั้น เมื่อทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่วมผิดปกติล้วนแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมาใช้ตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยเป็น

เหตุให้ยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้การฟ้องคดีร้ายผิดปกติจะไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมีกระบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโดยแบ่งว่า ทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะตีความและบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้อำนาเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นระยะเวลานานกว่าสิบปีแล้ว การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร้ายผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นมีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรนั้นเป็นไปได้ยาก และอาจไม่สามารถหาพยานหลักฐานมาโดยแบ่งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงต้องอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในช่วงระยะเวลาที่ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่แก้ไขใหม่เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงเวลา ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำเนินการตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ยอมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยเป็นเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้องดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิง

ตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อให้มีอำนาจใจต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มามีอ่าวพักกำหนดเวลา ใต้สวนตามกฎหมายแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นใต้สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องยื่นไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุثارณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน./

นายเกียรติพงศ์ อมาตยกุล

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อ.ร ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมາภิเรยพระมหากาฬตระกูล

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาง ที่ ๑	
	นางบูรณี กาญจนวนิจ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภู่ศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำเนินคดี	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน	พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม	พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยืนคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหามีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร່ารวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร່ารวยผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่า เงินตามบัญชี

เงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีข้อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสี่ให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์กรฯ ขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๕ ปี ๖ เดือน พบร่วมทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๕๓,๔๙๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในข้อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และข้อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๙๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบร่องรอยการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาภัยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบร่วมผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีข้อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมิได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตามคณะกรรมการต่อส่วนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการต่อส่วนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อ

กฎหมายให้คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณาซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ “ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าว และให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากการธุรกิจ ๓ โครงการจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งอ.ผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากการเชื้อครองการสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปั่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งอ.ผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีซึ่งอ.ผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาภายนบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้ดัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๑๗,๔๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้ดัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะกรรมการตีสวนจึงเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้ดัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๑๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อร่วมกับกบฏเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๔๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหานำเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิต และครอบครัว ๙ กรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ พ.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ซึ่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ลีก้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ลีก้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ลีก้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๙-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝากร มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ลีก้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝา ก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝา ก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝา ก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝา ก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝา ก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝา ก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเงนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๔๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝา ก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝา ก ธนาคารออมสิน สาขา เชียงใหม่ปั่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๙-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเงนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเงินคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖
ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา
เป็นผู้ฝ่าฝืน มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
นางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่า
การเงินคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้
แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่
ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายใต้ระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้
ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อกำหนดเวลา
ไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านท่านอง
เดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจจ่ายน้ำยาจาร์อังตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้น
ระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ และการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้อง^{๑๕}
ดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของ
แผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะกรรมการต้องดำเนินการให้ส่วนตามคำสั่งคณะกรรมการ

บ.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ไม่มีอำนาจให้ส่วนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายピตปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพันจากการตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะกรรมการให้ส่วนไม่มีอำนาจให้ส่วนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานมาพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสีบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอย่างดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องได้ส่วนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ บ.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า

๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลมีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยกที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้าน ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาระน้ำท่วมครั้งใหญ่ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจานนั้นผู้ร้องมีได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องเจ้าไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินรำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองได้ขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินดังกล่าวไปบริหารแทนเพื่อให้มีผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยกที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินได้บ้าง ต่อมายี่ ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมนตรล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๙ บาท โดย

ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจสอบคันเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อได้ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบร่วมกับหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารฯ ว่ามีการทำลายเอกสารไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สูญเสียที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสองครึ่ง จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนไปบัญชีหรือจากการถือหุ้นการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๕๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๕๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหล่านี้อีก รวมจำนวน ๒๓,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมรายผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากการฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก

(๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มา
จากเชื้อรณาการสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน
๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก
๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ
๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมารู้ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงิน
เพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิด
บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝาก
จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ถอนเงินลงทุน
รวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อร่วมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ
จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้
ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเบิกบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓
บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดย
ชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๓๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๔,๐๕๔.๑๙ บาท มี
วัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือนจึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ
เช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากการรับเงิน ๒ จำนวน ได้แก่
การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ
วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเชื้อรณาการสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑
เลขที่ ๙๖๕๔๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้าง
บ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดย

เงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมา จากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๒๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดย ชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๘๗ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าอุดแบบ และก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่วมผูกพัน ในการฝาก เงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็น ยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่ม ให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สิน ของผู้ถูกกล่าวหารครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่วมผูกพัน ยอดเงินที่ ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของ

ผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย
และการคำนวนดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกा�แพนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกា

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ พ.ป.ช.

ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกा�แพนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับ^{ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม}
^{๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖} ผู้ถูกกล่าวหาภายนบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ ศาลฎีกा�แพนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี
และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นมือผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการ
เงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๔/
๒๕๔๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ พ.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๒
แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารร่วมรายผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์

สาขาค่อนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งว่าเงินฝากเป็นของบุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสี่ซึ่งแจ้งว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์กรขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และหนี้สินที่ม้อยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากการกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ถึงปี ๒๕๓๙ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาค่อนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคงเหลือกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๔๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติเมื่อร่วมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๙,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิด

บัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมนตรลของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งกรรมการธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๔ กรรมการมีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมภารกิจด้วยความมุ่งค่า ๑๐๘,๕๗๔.๓๕.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในขั้นอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มีได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นไปต่อส่วน จึงต้องใช้ มาตรา ๓๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่วมภารกิจด้วยความมุ่งค่า ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริต จากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้ มีความคาดเดาไม่ถูกว่าจะมีการดำเนินคดีต่อไปได้ แต่เมื่อไม่ได้ดำเนินคดีต่อไปแล้ว ไม่สามารถยื่นคำร้องคดีนี้ได้ จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๗ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไปต่อส่วนได้ และการตีความคำว่า ร่วมภารกิจ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติ

หน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำเนินการ ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ เห็นว่า ทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาฯร้ายแรงผิดปกติตามคำร้องเกิดขึ้นและคาดเดียวในการดำเนินการตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างการดำเนินการตำแหน่งต่าง ๆ นั้น มีกฎหมายใช้บังคับ หลายฉบับ การพิจารณาว่าจะนำบทบัญญัติใดมาบังคับแก่คดียอมต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระของกฎหมายในการบังคับว่ามีเงื่อนไขขึ้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายในแต่ละช่วงเวลาอย่างไร เมื่อ

๖. ๗ พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตำแหน่งประชานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในช่วงเวลาดังกล่าวมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๒๑ จัตวา ซึ่งกำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาร้ายแรงเรียนว่ามีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้อง

ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่า มีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร้ายผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีร้ายผิดปกติในตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลง ต่อมาวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา ประจำประเทศไทย วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายผิดปกติ ให้คณะกรรมการป.ป.ช. พิจารณาอนุมัติเบื้องต้นก่อนว่าพฤติกรรมใดหรือเรื่องที่กล่าวหาดังนั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” แสดงว่า กรณีที่จะมีการกล่าวหาว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายผิดปกตินั้น จะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มี

คำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีรำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในสองปีจำนวนในการดำเนินการยกตีขึ้นได้ส่วนกรณีรำรวยผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงเช่นกัน สำหรับข้ออุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างตำแหน่งครั้งหลังสุดคือ ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ไปต่อส่วนทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติก่อนการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายเป็นเวลุสิบปีและขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์

๖. + ของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินนั้น เป็นการขยายระยะเวลาในการไต่สวนซึ่งมีผลเป็นการเพิ่มเติมกฎหมายและขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีอยู่จำกัดในช่วงเวลาได้ช่วงเวลานี้ให้เกินเลยไปถึงในช่วงเวลาที่ไม่มีอำนาจด้วย แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นมีผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด

๗. + ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรำรวยผิดปกติ หลังจากนั้นประมาณ๒ ปี จึงได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปรับปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปรับปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไปต่อส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ตีส่วนกรณีร่ำรวยผิดปกติ หาได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไปต่อส่วนแต่อย่างใด และเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติแล้ว และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมาใช้ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไปต่อส่วนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไปต่อส่วนนั้นมีกระบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาได้ ยังว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะเปลี่ยนให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อได้เวลาได้ก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่น

คำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน
ทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหารับราชการผิดปกติ
ในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมา้นับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมา
พิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการรับราชการผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาโดย
ชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูก^{๘๙}
ทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจ
หาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไตร่สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลา
ตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่แก้ไขใหม่เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับ
กับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจได้ส่วนอย่างไม่มีสิ้นสุด
ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อม
มิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติ
ตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง
ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิง
ตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจได้ส่วนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้น
กำหนดเวลาไปแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว^{๙๐}
ผู้ร้องยื่นไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกา

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นขอบແລ້ວ ກຽນຈຶງໄມ່ຈຳຕ້ອງ
ວິນິຈັຍປ່ານຫາອື່ນອີກຕ່ວໄປເພຣະໄມ່ທຳໃຫ້ຜລຂອງຄດີເປົ້າຢັນແປລງ ອຸທຮຣນ໌ຂອງຜູ້ຮອງຝຶ່ງໄມ່ເຂັ້ນ

ວິນິຈັຍຢືນ./

นาง누 Jurinthr Jannthr Phraya Sri